

Quan s'apaguen els llums

Els focus il·luminen l'escenari. Com cada vespre des de fa setmanes, la gran Simonetta Scordamaglia es prepara pel seu espectacle en solitari. El camerino està en unes condicions pèssimes, però ella en té de sobres per vestir-se i acabar-se d'empolainar. A l'hora convinguda, l'actriu entra en escena amb posat de diva i constata amb resignació que avui tampoc no ha vingut ningú. Tot i així, fa com si el pati de butaques estigués ple de gom a gom. No està disposada a que res li impedeixi fer allò que desitja: actuar. Aquesta nit, com sempre, donarà el millor de si i farà una interpretació brillant. Però en el precís moment en què acabi la funció, l'esclat d'una bomba llançada amb massa encert farà caure el teló i reduirà el teatre a un munt de runa. I entre restes de bambolines i bastidors dissenyats pels millors escenògrafs, restarà el cos apagat de la dona, com un record cruel del darrer raig de llum que va irradiar enmig de tanta foscor.